

religioase din Imperiul Otoman în două grupuri principale. Primul grup era format din ordinele întemeiate de frații întreținute cu veniturile de la **vakıf**-urile pe care sultanii sau înalții funcționari otomani le-au fondat, cu o organizare definită cu claritate și cu rituri și ceremonii fixate. (...) Ele se stabileau de obicei în orașe și își atrăgeau novicii din păturile superioare ale societății. Fiecare ordin își avea propriul său steag, acoperământ al capului și formă de recitare și ceremonial” (p. 468).

Pe de altă parte, „Ordinele secrete (...) constituiau al doilea grup. În ochii oamenilor, ele nu căutau faima și respectul, ci blamarea, critica și condamnarea, de aici numele lor. Ele au evitat toate formele de ostentație, toate simbolurile și întreaga organizare exterioară, iar formele lor de cult și venerație erau secrete și esoterice. Ordinele secrete n-au stabilit nici un fel de legături cu statul și s-au opus mai mult sau mai puțin autorității statale. Membrii lor erau obișnuiți să consume fructele propriei lor munci, neacceptând moșteniri sau pomeni de la stat sau de la particulari” (p. 469).

Una din amprentele specifice a fost conglomeratul ordinelor mistico - religioase. Pe la mijlocul secolului XVI, avansul fanatismului religios a umbrit dezvoltarea științelor, agravându-se contradicția între științele progresiste, novatoare și islamismul tradiționalist conservator, în secolele XVII - XVIII (*Triumful fanatismului*, pp. 450 - 460). „În cadrul cercurilor oficiale otomane, punctul de vedere general al „**inovației sau înnoirii**” era fundamentat pe conceptul tolerant **hanafi** al **icmā**-lei (consensul părerilor) ca bază pentru opiniile religioase și legale” (p. 460).

Genealogia dinastiei otomane, de la primul emîr la ultimul sultan (pp. 486 - 487), *Cronologia istoriei otomane* în epoca clasică (pp. 489 - 502), *Glosar* cu termeni comuni și proprii (pp. 503 - 527), *Bibliografia selectivă a temei* (pp. 529 - 564), *Bibliografia contribuțiilor Profesorului Halil Inalcık* (pp. 565 - 592), *două hărți ale Imperiului Otoman* (politic - militară și economic - comercială, pp. 635 - 636) completează conceptual și informațional părțile I - IV ale sintezei, iar un *Indice* general (antroponimic, toponimic, hidronimic, oronimic, tematic, al instituțiilor, funcțiilor etc. (pp. 593 - 627) facilitează orientarea rapidă în volum.

Autorul nu a scris un capitol / subcapitol special referitor la relațiile otomano - române în secolele (sfârșit) XIV - (început) XVII), cum nu a elaborat nici materiale specifice pentru alte populații / popoare de la granițele în expansiune ale imperiului, cucerite sau în sistem clientelar, de protecție tributară otomană. Însă analize și concluzii secvențiale referitoare la spațiul românesc și relațiile complexe cu centrul de putere de la Istanbul se găsesc punctual în paginile sintezei otomane.

După 1973, anul apariției ediției I a prezentei sinteze otomane, prof. Halil Inalcık nu a mai elaborat și editat o carte - continuare referitoare la epoca stagnării, decăderii și prăbușirii Imperiului Otoman (cronologic, 1601 - 1922). Contribuțiile sale cu tematică diversă, referitoare la secolele XVII - (început) XX ale istoriei otomane, reunite în valoroase culegeri de studii de autor, întregesc, într-un fel, sinteza clasică din 1973.

Ediția a II-a românească, din 2015, are însă unele aspecte tehnice perfectibile: necorelarea paginajului din sumar cu cea interioară, din carte; lipsa ilustrațiilor din ediția originală în limba engleză, din 1973; nerevizuirea stilistică a traducerii românești; greșeli tipografice datorate corectării „*rapide*” a șpaltului.

—► Alexandru Zub, *Cantemiriana. Studii, eseuri, note*, Muzeul Brăilei - Editura Istros, Brăila, 2014, 183 p.

—► Alexandru Zub, *Cantemiriana. Studii, eseuri, note*, Muzeul Brăilei - Editura Istros, Brăila, 2014, 183 p.

tipografice datorate corectării „*rapide*” a șpaltului.
necorelarea paginajului din sumar cu cea interioară, din carte; lipsa ilustrațiilor din ediția originală în limba engleză, din 1973; nerevizuirea stilistică a traducerii românești; greșeli tipografice datorate corectării „*rapide*” a șpaltului.

Ediția a II-a românească, din 2015, are însă unele aspecte tehnice perfectibile: necorelarea paginajului din sumar cu cea interioară, din carte; lipsa ilustrațiilor din ediția originală în limba engleză, din 1973; nerevizuirea stilistică a traducerii românești; greșeli tipografice datorate corectării „*rapide*” a șpaltului.

După 1973, anul apariției ediției I a prezentei sinteze otomane, prof. Halil Inalcık nu a mai elaborat și editat o carte - continuare referitoare la epoca stagnării, decăderii și prăbușirii Imperiului Otoman (cronologic, 1601 - 1922). Contribuțiile sale cu tematică diversă, referitoare la secolele XVII - (început) XX ale istoriei otomane, reunite în valoroase culegeri de studii de autor, întregesc, într-un fel, sinteza clasică din 1973.

Autorul nu a scris un capitol / subcapitol special referitor la relațiile otomano - române în secolele (sfârșit) XIV - (început) XVII), cum nu a elaborat nici materiale specifice pentru alte populații / popoare de la granițele în expansiune ale imperiului, cucerite sau în sistem clientelar, de protecție tributară otomană. Însă analize și concluzii secvențiale referitoare la spațiul românesc și relațiile complexe cu centrul de putere de la Istanbul se găsesc punctual în paginile sintezei otomane.

După 1973, anul apariției ediției I a prezentei sinteze otomane, prof. Halil Inalcık nu a mai elaborat și editat o carte - continuare referitoare la epoca stagnării, decăderii și prăbușirii Imperiului Otoman (cronologic, 1601 - 1922). Contribuțiile sale cu tematică diversă, referitoare la secolele XVII - (început) XX ale istoriei otomane, reunite în valoroase culegeri de studii de autor, întregesc, într-un fel, sinteza clasică din 1973.

Ediția a II-a românească, din 2015, are însă unele aspecte tehnice perfectibile: necorelarea paginajului din sumar cu cea interioară, din carte; lipsa ilustrațiilor din ediția originală în limba engleză, din 1973; nerevizuirea stilistică a traducerii românești; greșeli tipografice datorate corectării „*rapide*” a șpaltului.

Pe de altă parte, „Ordinele secrete (...) constituiau al doilea grup. În ochii oamenilor, ele nu căutau faima și respectul, ci blamarea, critica și condamnarea, de aici numele lor. Ele au evitat toate formele de ostentație, toate simbolurile și întreaga organizare exterioară, iar formele lor de cult și venerație erau secrete și esoterice. Ordinele secrete n-au stabilit nici un fel de legături cu statul și s-au opus mai mult sau mai puțin autorității statale. Membrii lor erau obișnuiți să consume fructele propriei lor munci, neacceptând moșteniri sau pomeni de la stat sau de la particulari” (p. 469).

Una din amprentele specifice a fost conglomeratul ordinelor mistico - religioase. Pe la mijlocul secolului XVI, avansul fanatismului religios a umbrit dezvoltarea științelor, agravându-se contradicția între științele progresiste, novatoare și islamismul tradiționalist conservator, în secolele XVII - XVIII (*Triumful fanatismului*, pp. 450 - 460). „În cadrul cercurilor oficiale otomane, punctul de vedere general al „**inovației sau înnoirii**” era fundamentat pe conceptul tolerant **hanafi** al **icmā**-lei (consensul părerilor) ca bază pentru opiniile religioase și legale” (p. 460).

Genealogia dinastiei otomane, de la primul emîr la ultimul sultan (pp. 486 - 487), *Cronologia istoriei otomane* în epoca clasică (pp. 489 - 502), *Glosar* cu termeni comuni și proprii (pp. 503 - 527), *Bibliografia selectivă a temei* (pp. 529 - 564), *Bibliografia contribuțiilor Profesorului Halil Inalcık* (pp. 565 - 592), *două hărți ale Imperiului Otoman* (politic - militară și economic - comercială, pp. 635 - 636) completează conceptual și informațional părțile I - IV ale sintezei, iar un *Indice* general (antroponimic, toponimic, hidronimic, oronimic, tematic, al instituțiilor, funcțiilor etc. (pp. 593 - 627) facilitează orientarea rapidă în volum.

Viața și opera ieșite din comunul epocii, personalitatea polivalentă ale lui Dimitrie Cantemir i-au prilejuit acad. Alexandru Zub, începând cu 1973, tricentenarul nașterii și pătărul de mileniu al dispariției pământene a prințului umanist, mai multe contribuții cantemirologice, reunite într-un volum tematic în 2013, alt *An Dimitrie Cantemir*, când s-au sărbătorit 340 de ani de la naștere și s-au comemorat 290 de ani de la moartea fizică: *Cantemiriana. Studii, eseuri, note*, Muzeul Brăilei - Editura Istros, Brăila, 2014, 183 p. În această carte - medalion, autorul a grupat contribuțiile sale în cheie tematică - cronologică, valorificând specific și ipostazele duratei: *Un istoric român în pragul epocii moderne* (pp. 19 - 67); *Sub semnul regenerării naționale: teme și accente* (pp. 69 - 135); *Prezență postumă* (pp. 137 - 151). Concluzii, tabel cronologic sumar, ilustrații tematice, completate cu un index de nume întregesc volumul, unul din puținele omagii livești aduse principelui cărturar în *Anul Dimitrie Cantemir 2013*.

Asfel, a argumentat acad. Alexandru Zub, „(...) *mănunchiul de eseuri și reflecții dedicate savantului principe Dimitrie Cantemir (1673 - 1723) comportă o dublă motivație. Una decurge dintr-un travaliu istoriografic de câteva decenii într-un orizont mai vast, cealaltă din nevoia de a sublinia, la un ceas anume, actualitatea unui mesaj pe târâm cognitiv și deontologic. Manifestările dedicate eruditului Domn, într-un an ca acesta [2013], comparabil cu anul 1973, când Dimitrie Cantemir a fost elogiat la scară mondială, prin UNESCO, stimulează totodată un vast proiect restitativ, editorial și exegetic*” (p. 11). Asumându-și realitatea obiectivă că D. Cantemir, „omul și opera, constituie un latifundiu susceptibil de abordări multiple, cu accente și nuanțe demne de interes” (p. 14), autorul a identificat „(...) unele teme demne de analizat, fie și secvențial, spre a contribui, pe cât posibil, la o mai bună cunoaștere a personalității în cauză. Unele eseuri și note de lectură au apărut în presa culturală a timpului (*Ateneu, Convorbiri Literare, Cronica, Viața economică* etc.), fiind adunate, parțial, după un deceniu, în volumul de autor *Biruit-au gândul: note despre istorismul românesc*. După încă trei decenii, socotim că n-ar fi inutilă o republicare a lor, împreună cu alte contribuții mai noi, spre a pune la îndemâna noilor generații câteva analize *en historien* pe seama operii cantemiriene. (...) După impulsul cantemirologic din 1973 și unele reluări de mai târziu, era firesc să căutăm o modalitate de a le structura, tematic, în speranța că acele texte, mergând până la alt an de grație, 2013, mai pot stimula interesul pentru o mare personalitate și o rarismă creație umanistă” (p. 15).

Dimitrie Cantemir, literatul, filosoful și istoricul, unde poate fi încadrat în istoriografia secolului XVIII? Deja în Europa apuseană apăruseră semnele și caracteristicile spiritului și abordărilor moderne în istoriografie, prin atitudinea critică față de izvoarele istorice, metoda de cercetare - investigație, „*climatul intelectual*” ce fundamenta aspirația istoriei la statutul modern de știință. „*Ambele trăsături*, a lămurit autorul, *istorism și raționalism, le aflăm prezente în cultura românească a epocii, ca însemne ale modernității sale. Chiar și opera lui Dimitrie Cantemir, înfiripată la începutul aceluși secol, conține elemente care ne-ar putea îndritui să o numim modernă*”. În acel context, „*Semne sigure de trecere la istoriografia modernă se constată, (...) prin Dimitrie Cantemir, la începutul secolului XVIII. (...) Nici una din trăsăturile de bază ale acestei istoriografii nu lipsește din opera lui Cantemir: erudiție, spirit critic, pasiune polemică, enciclopedism, orientare laică ș.c.l. Ele atestă capacitatea eruditului de a ieși din schema cronologică, de a trata o problematică istorică, într-un spirit și cu mijloace care aparțin epocii moderne*” (*Despre modernitatea istoriografiei române în secolul XVIII*, pp. 23 - 24).

Aliothman[n]ice, de la primul început al neamului, adusă până în vremurile noastre, în trei cărți, a devenit contribuția de referință în osmanistică timp de un secol (Sur la causalité historique dans l'oeuvre de Démètre Cantemir, pp. 32 - 44; Note preiluministe la Cantemir, pp. 45 - 58).

Există, evident, o istoriografie Dimitrie Cantemir, deja tricenară, și acad. Al. Zub i-a evidențiat principalele puncte de reper cronologice - axiologice. „Biografiile, studiile secvențiale sau monografice, sistematizările bibliografice existente sprijină, se înțelege, ideea reluării acestei teme, dar și o complică, a avertizat autorul, prin mulțimea de necuprins a datelor” (Dimitrie Cantemir - periplu istoriografic, pp. 59 - 66).

Cantemir după Cantemir s-a manifestat, în ultimele aproape trei veacuri, în varii forme. Impunându-se ca „erudit și om politic”, principiile - cărturar a subordonat activitatea politică și realizările livești nevoii obiective „de a-și recomanda țara, prin istoria, cultura și aspirațiile ei, către factorii ce ar fi putut-o sprijini în efortul de redobândire a statutului și a demnității de odinioară” (p. 69).

În consecință, acad. Al. Zub a evidențiat câteva caracteristici ale manifestărilor binomului „profesional” anterior amintit: concepția domniei autoritare, în familia sa, în Țara Moldovei; ideea de unitate românească și de neatarnare politico - administrativă, deduse implicit; relația biunivocă între opera istoriografică și acțiunile omului politic; scrisul a fost pentru Dimitrie Cantemir o altă armă cu care și-a slujit eminent țara; el a cumulat forța intelectuală și cutezanța politică într-un vast proiect românesc de promovare multi-direcțională a identității naționale; deși a eșuat în proiectul său politic, Cantemir a devenit faimos prin activitatea sa multiplă și fecundă în domeniul istoriei, filosofiei, literaturii, geografiei, muzicii etc. (Cantemir:erudit și om politic”, pp. 69 - 72).

Acad. Al. Zub a analizat obiectivele proiectului politic cantemirian, în condițiile manifestărilor intereselor și jocurilor politico - hegemonice în Europa Central - sudică la începutul secolului XVIII (O politică a neatarnării, pp. 73 - 78). Operele celor doi Cantemir, Dimitrie - tatăl și Antioh - fiul, în manuscris sau editate, trebuiau să genereze „Un proiect fastuos: «Scrierile Cantemireștilor»” (pp. 79 - 82), coordonat de M. Kogălniceanu și C. Negruzzi, cu sprijinul tehnic - tipografic al lui Gh. Asachi, în perioada 1837 - 1839. „Dacă proiectul n-a izbutit, la 1838, vina nu era, firește, a lui Kogălniceanu, ci a epocii, încă nu destul de receptivă la atari inițiative. Într-o altă concepție, el va fi reluat doar mult mai târziu (1872) de către Academia Română, unde cuvântul istoricului cântărea greu în asemenea împrejurări” (p. 82).

Acad. Al. Zub a analizat obiectivele proiectului politic cantemirian, în condițiile manifestărilor intereselor și jocurilor politico - hegemonice în Europa Central - sudică la începutul secolului XVIII (O politică a neatarnării, pp. 73 - 78). Operele celor doi Cantemir, Dimitrie - tatăl și Antioh - fiul, în manuscris sau editate, trebuiau să genereze „Un proiect fastuos: «Scrierile Cantemireștilor»” (pp. 79 - 82), coordonat de M. Kogălniceanu și C. Negruzzi, cu sprijinul tehnic - tipografic al lui Gh. Asachi, în perioada 1837 - 1839. „Dacă proiectul n-a izbutit, la 1838, vina nu era, firește, a lui Kogălniceanu, ci a epocii, încă nu destul de receptivă la atari inițiative. Într-o altă concepție, el va fi reluat doar mult mai târziu (1872) de către Academia Română, unde cuvântul istoricului cântărea greu în asemenea împrejurări” (p. 82).

Acad. Al. Zub a analizat obiectivele proiectului politic cantemirian, în condițiile filosofiei, literaturii, geografiei, muzicii etc. (Cantemir:erudit și om politic”, pp. 69 - 72). Cantemir a devenit faimos prin activitatea sa multiplă și fecundă în domeniul istoriei, promovare multi-direcțională a identității naționale; deși a eșuat în proiectul său politic, cumulat forța intelectuală și cutezanța politică într-un vast proiect românesc de scrisul a fost pentru Dimitrie Cantemir o altă armă cu care și-a slujit eminent țara; el a deduse implicit; relația biunivocă între opera istoriografică și acțiunile omului politic; Țara Moldovei; ideea de unitate românească și de neatarnare politico - administrativă, binomului „profesional” anterior amintit: concepția domniei autoritare, în familia sa, în In consecință, acad. Al. Zub a evidențiat câteva caracteristici ale manifestărilor redobândire a statutului și a demnității de odinioară” (p. 69).

istoria, cultura și aspirațiile ei, către factorii ce ar fi putut-o sprijini în efortul de activitatea politică și realizările livești nevoii obiective „de a-și recomanda țara, prin forme. Impunându-se ca „erudit și om politic”, principiile - cărturar a subordonat Cantemir după Cantemir s-a manifestat, în ultimele aproape trei veacuri, în varii necuprins a datelor” (Dimitrie Cantemir - periplu istoriografic, pp. 59 - 66).

ideea reluării acestei teme, dar și o complică, a avertizat autorul, prin mulțimea de secvențiale sau monografice, sistematizările bibliografice existente sprijină, se înțelege, i-a evidențiat principalele puncte de reper cronologice - axiologice. „Biografiile, studiile Există, evident, o istoriografie Dimitrie Cantemir, deja tricenară, și acad. Al. Zub la Cantemir, pp. 45 - 58).

Aliothman[n]ice, de la primul început al neamului, adusă până în vremurile noastre, în trei cărți, a devenit contribuția de referință în osmanistică timp de un secol (Sur la causalité historique dans l'oeuvre de Démètre Cantemir, pp. 32 - 44; Note preiluministe la Cantemir, pp. 45 - 58).

Există, evident, o istoriografie Dimitrie Cantemir, deja tricenară, și acad. Al. Zub i-a evidențiat principalele puncte de reper cronologice - axiologice. „Biografiile, studiile secvențiale sau monografice, sistematizările bibliografice existente sprijină, se înțelege, ideea reluării acestei teme, dar și o complică, a avertizat autorul, prin mulțimea de necuprins a datelor” (Dimitrie Cantemir - periplu istoriografic, pp. 59 - 66).

Cantemir după Cantemir s-a manifestat, în ultimele aproape trei veacuri, în varii forme. Impunându-se ca „erudit și om politic”, principiile - cărturar a subordonat activitatea politică și realizările livești nevoii obiective „de a-și recomanda țara, prin istoria, cultura și aspirațiile ei, către factorii ce ar fi putut-o sprijini în efortul de redobândire a statutului și a demnității de odinioară” (p. 69).

În consecință, acad. Al. Zub a evidențiat câteva caracteristici ale manifestărilor binomului „profesional” anterior amintit: concepția domniei autoritare, în familia sa, în Țara Moldovei; ideea de unitate românească și de neatarnare politico - administrativă, deduse implicit; relația biunivocă între opera istoriografică și acțiunile omului politic; scrisul a fost pentru Dimitrie Cantemir o altă armă cu care și-a slujit eminent țara; el a cumulat forța intelectuală și cutezanța politică într-un vast proiect românesc de promovare multi-direcțională a identității naționale; deși a eșuat în proiectul său politic, Cantemir a devenit faimos prin activitatea sa multiplă și fecundă în domeniul istoriei, filosofiei, literaturii, geografiei, muzicii etc. (Cantemir:erudit și om politic”, pp. 69 - 72).

Acad. Al. Zub a analizat obiectivele proiectului politic cantemirian, în condițiile manifestărilor intereselor și jocurilor politico - hegemonice în Europa Central - sudică la începutul secolului XVIII (O politică a neatarnării, pp. 73 - 78). Operele celor doi Cantemir, Dimitrie - tatăl și Antioh - fiul, în manuscris sau editate, trebuiau să genereze „Un proiect fastuos: «Scrierile Cantemireștilor»” (pp. 79 - 82), coordonat de M. Kogălniceanu și C. Negruzzi, cu sprijinul tehnic - tipografic al lui Gh. Asachi, în perioada 1837 - 1839. „Dacă proiectul n-a izbutit, la 1838, vina nu era, firește, a lui Kogălniceanu, ci a epocii, încă nu destul de receptivă la atari inițiative. Într-o altă concepție, el va fi reluat doar mult mai târziu (1872) de către Academia Română, unde cuvântul istoricului cântărea greu în asemenea împrejurări” (p. 82).

În Cantemir și Kogălniceanu (note istoriografice) - (pp. 83 - 90), autorul a scos în evidență elementele comune ale activităților lor multidirecționale, o sugestivă unitate în diversitate, „scriitori și făptuitori de istorie”: „În conștiința lumii, Cantemir a rămas îndeosebi ca filosof, moralist și istoric, a cărui operă elaborată în limbile greacă, latină, rusă și română, parțial tradusă și în franceză, germană, italiană, a făcut o remarcabilă carieră și dincolo de hotare; Kogălniceanu mai ales ca om politic cu vederi largi, axat întotdeauna pe interesele de permanență ale poporului său. Amândoi însă s-au străduit să participe la ieșirea acestuia din izolare, o izolare relativă firește, și de integrare în marele flux al istoriei” (p. 90).

Constatând că „Nicăieri Cantemir nu și-a expus amănunțit concepția istoriografică” (p. 91), acad. Al. Zub a identificat „Canoanele” profesionale ale istoricului Dimitrie Cantemir (pp. 91 - 93): absența (temporară!) izvoarelor și informațiilor istorice referitoare la anumite perioade temporale nu înseamnă că diferite evenimente nu s-au produs, pe de o parte, sau că se pot formula concluzii eronate, tendențioase, pe de altă

orientaliste, musicien etc. *C'est toujours une impulsion aux nouvelles études cantemiriennes*" (p. 153). Un tabel cronologic sumar, orientativ, despre viața și opera principelui - cărturar (pp. 155 - 158), ilustrații tematice cantemiriene (pp. 161 - 176) și indice doar de nume (pp. 177 - 182) completează și sistematizează alte informații referitoare la unul dintre cei mai reprezentativi și mai europeni români din ultima treime de mileniu, un român reprezentativ al perioadei de „pre-aderare” modernă a românilor și a culturii lor la marea familie politico - științifico - culturală vest-europeană.

Cartea cantemirologică a acad. Al. Zub este una dintre cele mai valoroase ale domeniului istoriografic din ultimile patru decenii. Ea reprezintă, în același timp, atât sfârșitul unei perioade de intense restituții cantemiriene în cariera istoriografică a autorului, dar și începutul unor noi aprofundări în imensul latifundiu numit Dimitrie Cantemir, în imensa firidă cu chipul și fapta principelui - cărturar moldav - român - european.

Câteva sentințe cantemiriene, de o actualitate imperativă, selectate de autor, pentru că Dimitrie Cantemir este contemporanul nostru, sunt tocmai potrivite să sintetizeze o personalitate, o viață, o operă:

„Sufletul odihnă nu poate afla până nu găsește adevărul carile îl ciarcă, oricât de departe și oricât de trudă i-ar fi a-l nimeri”.

„Nu, acest neam nu trebuie să piară, îl păzește un trecut și îl cheamă un viitor; lăsați torentul să-și adune suvițele răsfirate”.

„Va fi mai folositor pentru patrie ca să se puie sincer sub ochii locuitorilor ei acele defecte de care sunt plini, decât să fie înșelați cu o lingușire măgulitoare și cu o scuză dibace”.

„Nu, acest neam nu trebuie să piară, îl păzește un trecut și îl cheamă un viitor; lăsați torentul să-și adune suvițele răsfirate”.

„Istoricul adevărat lauda împreună cu făcătorul împărtășește, căci acela a ostentit lucrul a săvârși, iar cеста a nevoit în veci a se pomeni”.

—► Laura Pumnea, Cătălin Petrișor, *(Re)amintiri: Oltenia pentru Moldova. Foametea din 1946 - 1947*, Editura Antheo, Craiova, 2016, 129 p. veline.

După șapte decenii de la tragicele evenimente „de pace”: cumplita secetă și foamete din Moldova și Basarabia, anii 1946 - 1947, o consecință inumană a celui de-al Doilea Război Mondial, în județele nordice și centrale ale provinciei dintre Carpații Orientali și Nistru, autorii Laura Pumnea și Cătălin Petrișor au elaborat și au publicat vol. *(Re)amintiri: Oltenia pentru Moldova. Foametea din 1946 - 1947*, Editura Antheo, Craiova, 2016, 129 p. veline. Laura Pumnea este nepoata lui Grigore Bongeag și a Aglaiei Bongeag (eroii principali umani ai cărții) din satul Moara - Jorii, com. Hănești, jud. Dorohoi (atunci!) / Botoșani (acum!), iar Cătălin Petrișor este un tânăr și îndrăzneț cercetător, cu care ne vom mai întâlni în istoriografia românească contemporană. Cartea a fost lansată la Biblioteca Județeană “Mihai Eminescu” Botoșani, secția împrumut școlari, la 7 iunie 2017, iar în ziua următoare la Școala Gimnazială din Hănești, de unde a pornit totul, acum 65 - 70 de ani.

►► Laura Pumnea, Cătălin Petrișor, *(Re)amintiri: Oltenia pentru Moldova. Foametea din 1946 - 1947*, Editura Antheo, Craiova, 2016, 129 p. veline.

După șapte decenii de la tragicele evenimente „de pace”: cumplita secetă și foamete din Moldova și Basarabia, anii 1946 - 1947, o consecință inumană a celui de-al Doilea Război Mondial, în județele nordice și centrale ale provinciei dintre Carpații Orientali și Nistru, autorii Laura Pumnea și Cătălin Petrișor au elaborat și au publicat vol. *(Re)amintiri: Oltenia pentru Moldova. Foametea din 1946 - 1947*, Editura Antheo, Craiova, 2016, 129 p. veline.

►► Laura Pumnea, Cătălin Petrișor, *(Re)amintiri: Oltenia pentru Moldova. Foametea din 1946 - 1947*, Editura Antheo, Craiova, 2016, 129 p. veline.

După șapte decenii de la tragicele evenimente „de pace”: cumplita secetă și foamete din Moldova și Basarabia, anii 1946 - 1947, o consecință inumană a celui de-al Doilea Război Mondial, în județele nordice și centrale ale provinciei dintre Carpații Orientali și Nistru, autorii Laura Pumnea și Cătălin Petrișor au elaborat și au publicat vol. *(Re)amintiri: Oltenia pentru Moldova. Foametea din 1946 - 1947*, Editura Antheo, Craiova, 2016, 129 p. veline.

►► Laura Pumnea, Cătălin Petrișor, *(Re)amintiri: Oltenia pentru Moldova. Foametea din 1946 - 1947*, Editura Antheo, Craiova, 2016, 129 p. veline.

După șapte decenii de la tragicele evenimente „de pace”: cumplita secetă și foamete din Moldova și Basarabia, anii 1946 - 1947, o consecință inumană a celui de-al Doilea Război Mondial, în județele nordice și centrale ale provinciei dintre Carpații Orientali și Nistru, autorii Laura Pumnea și Cătălin Petrișor au elaborat și au publicat vol. *(Re)amintiri: Oltenia pentru Moldova. Foametea din 1946 - 1947*, Editura Antheo, Craiova, 2016, 129 p. veline.

►► Laura Pumnea, Cătălin Petrișor, *(Re)amintiri: Oltenia pentru Moldova. Foametea din 1946 - 1947*, Editura Antheo, Craiova, 2016, 129 p. veline.

După șapte decenii de la tragicele evenimente „de pace”: cumplita secetă și foamete din Moldova și Basarabia, anii 1946 - 1947, o consecință inumană a celui de-al Doilea Război Mondial, în județele nordice și centrale ale provinciei dintre Carpații Orientali și Nistru, autorii Laura Pumnea și Cătălin Petrișor au elaborat și au publicat vol. *(Re)amintiri: Oltenia pentru Moldova. Foametea din 1946 - 1947*, Editura Antheo, Craiova, 2016, 129 p. veline.

►► Laura Pumnea, Cătălin Petrișor, *(Re)amintiri: Oltenia pentru Moldova. Foametea din 1946 - 1947*, Editura Antheo, Craiova, 2016, 129 p. veline.

După șapte decenii de la tragicele evenimente „de pace”: cumplita secetă și foamete din Moldova și Basarabia, anii 1946 - 1947, o consecință inumană a celui de-al Doilea Război Mondial, în județele nordice și centrale ale provinciei dintre Carpații Orientali și Nistru, autorii Laura Pumnea și Cătălin Petrișor au elaborat și au publicat vol. *(Re)amintiri: Oltenia pentru Moldova. Foametea din 1946 - 1947*, Editura Antheo, Craiova, 2016, 129 p. veline.

►► Laura Pumnea, Cătălin Petrișor, *(Re)amintiri: Oltenia pentru Moldova. Foametea din 1946 - 1947*, Editura Antheo, Craiova, 2016, 129 p. veline.

După șapte decenii de la tragicele evenimente „de pace”: cumplita secetă și foamete din Moldova și Basarabia, anii 1946 - 1947, o consecință inumană a celui de-al Doilea Război Mondial, în județele nordice și centrale ale provinciei dintre Carpații Orientali și Nistru, autorii Laura Pumnea și Cătălin Petrișor au elaborat și au publicat vol. *(Re)amintiri: Oltenia pentru Moldova. Foametea din 1946 - 1947*, Editura Antheo, Craiova, 2016, 129 p. veline.

►► Laura Pumnea, Cătălin Petrișor, *(Re)amintiri: Oltenia pentru Moldova. Foametea din 1946 - 1947*, Editura Antheo, Craiova, 2016, 129 p. veline.

După șapte decenii de la tragicele evenimente „de pace”: cumplita secetă și foamete din Moldova și Basarabia, anii 1946 - 1947, o consecință inumană a celui de-al Doilea Război Mondial, în județele nordice și centrale ale provinciei dintre Carpații Orientali și Nistru, autorii Laura Pumnea și Cătălin Petrișor au elaborat și au publicat vol. *(Re)amintiri: Oltenia pentru Moldova. Foametea din 1946 - 1947*, Editura Antheo, Craiova, 2016, 129 p. veline.

►► Laura Pumnea, Cătălin Petrișor, *(Re)amintiri: Oltenia pentru Moldova. Foametea din 1946 - 1947*, Editura Antheo, Craiova, 2016, 129 p. veline.

După șapte decenii de la tragicele evenimente „de pace”: cumplita secetă și foamete din Moldova și Basarabia, anii 1946 - 1947, o consecință inumană a celui de-al Doilea Război Mondial, în județele nordice și centrale ale provinciei dintre Carpații Orientali și Nistru, autorii Laura Pumnea și Cătălin Petrișor au elaborat și au publicat vol. *(Re)amintiri: Oltenia pentru Moldova. Foametea din 1946 - 1947*, Editura Antheo, Craiova, 2016, 129 p. veline.

►► Laura Pumnea, Cătălin Petrișor, *(Re)amintiri: Oltenia pentru Moldova. Foametea din 1946 - 1947*, Editura Antheo, Craiova, 2016, 129 p. veline.

După șapte decenii de la tragicele evenimente „de pace”: cumplita secetă și foamete din Moldova și Basarabia, anii 1946 - 1947, o consecință inumană a celui de-al Doilea Război Mondial, în județele nordice și centrale ale provinciei dintre Carpații Orientali și Nistru, autorii Laura Pumnea și Cătălin Petrișor au elaborat și au publicat vol. *(Re)amintiri: Oltenia pentru Moldova. Foametea din 1946 - 1947*, Editura Antheo, Craiova, 2016, 129 p. veline.

►► Laura Pumnea, Cătălin Petrișor, *(Re)amintiri: Oltenia pentru Moldova. Foametea din 1946 - 1947*, Editura Antheo, Craiova, 2016, 129 p. veline.

După șapte decenii de la tragicele evenimente „de pace”: cumplita secetă și foamete din Moldova și Basarabia, anii 1946 - 1947, o consecință inumană a celui de-al Doilea Război Mondial, în județele nordice și centrale ale provinciei dintre Carpații Orientali și Nistru, autorii Laura Pumnea și Cătălin Petrișor au elaborat și au publicat vol. *(Re)amintiri: Oltenia pentru Moldova. Foametea din 1946 - 1947*, Editura Antheo, Craiova, 2016, 129 p. veline.

►► Laura Pumnea, Cătălin Petrișor, *(Re)amintiri: Oltenia pentru Moldova. Foametea din 1946 - 1947*, Editura Antheo, Craiova, 2016, 129 p. veline.

După șapte decenii de la tragicele evenimente „de pace”: cumplita secetă și foamete din Moldova și Basarabia, anii 1946 - 1947, o consecință inumană a celui de-al Doilea Război Mondial, în județele nordice și centrale ale provinciei dintre Carpații Orientali și Nistru, autorii Laura Pumnea și Cătălin Petrișor au elaborat și au publicat vol. *(Re)amintiri: Oltenia pentru Moldova. Foametea din 1946 - 1947*, Editura Antheo, Craiova, 2016, 129 p. veline.

►► Laura Pumnea, Cătălin Petrișor, *(Re)amintiri: Oltenia pentru Moldova. Foametea din 1946 - 1947*, Editura Antheo, Craiova, 2016, 129 p. veline.

După șapte decenii de la tragicele evenimente „de pace”: cumplita secetă și foamete din Moldova și Basarabia, anii 1946 - 1947, o consecință inumană a celui de-al Doilea Război Mondial, în județele nordice și centrale ale provinciei dintre Carpații Orientali și Nistru, autorii Laura Pumnea și Cătălin Petrișor au elaborat și au publicat vol. *(Re)amintiri: Oltenia pentru Moldova. Foametea din 1946 - 1947*, Editura Antheo, Craiova, 2016, 129 p. veline.